

דאיתא במס' שבועות (דף י"ח ע"ב) אמר ר' חייא בר אבא כל הפורש מאשתו סמוך לוסתה הויין לו בנים זכרים, דכתיב להבדיל בין הטמא וכין הטהור וסמך לי' אשה כי תזריע וילדה זכר. וזהו תן חלק לשבעה אלו ז' ימי גדה, תתן להם עוד חלק דהיינו שתוסיף עליהם עונה שלפני הוסת, ועי"ז תזכה לבנים זכרים לקיים מצות מילה בשמיני, ודפח"ח.

ונראה לפע"ד דעפי"ז יש המשך לפסוק זה, להפסוק שלפניו [קוהלת י"א א'—ב'] שלח לחמך על פני המים וגו', דמיירי ממצות צדקה [עיי"ש במדרש רבה]. עפ"י הא דאיתא במס' ב"ב (דף י' ע"ב) מה יעשה אדם ויהי לו בנים זכרים, ר"א אומר יפזר מעותיו לעניים. וי"ל דתרווייהו איצטריכי, וז"ש שלח לחמך על פני המים דהיינו צדקה, ועוד תעשה שתתן חלק לשבעה דהיינו לפרוש סמוך לוסתה, ואז גם לשמונה תזכה לקיים מצות מילה בשמיני.

אדם כי יהיה בעור בשרו וגו' והובא אל אהרן הכהן וגו'.

הקשה האלשי"ך [ד"ה וכזה מצאנו] אמאי קראו אדם שהיא המעלה הגדולה, ועוד הקשה [קושיא ז'] אמאי תליא הטהרה דוקא בכהן. ונראה לפע"ד כי ידוע שהנגעים באים על לשון הרע [ערכין ט"ז ע"ב, ורש"י להלן י"ד ד'], והקשו הרי גם באומות העולם יש בעלי

לה"ר ואינן נלקין בנגעים. ונראה פשוט כי שאר או"ה אין האחדות והשלמות חיוב בהם, והלשון הרע והמחלוקת אינן מזיקין להם כל כך, משא"כ ישראל אשר נשמותינו חלק אלוה ממעל חצובות ממקום א' והחיוב בנו האהבה והשלום, הן לענין קיום התורה, הן לענין שאר דברים כנודע ומפורסם. והנה האלשי"ך כתב [בד"ה והנה להעירנו] כי מפרשת אשה כי תזריע מוכח הנגעים בבני ישראל אינם בדרך הטבע ע"ש. והמפרשים כתבו הא דאמרינן בגמ' [יבמות ס"א ע"א] אתם קרויים אדם ואין או"ה קרויים אדם, היינו משום דשם איש ואנוש באים בריבוי, אישים, אנשים, משא"כ שם אדם אינו בא בריבוי, וזה מורה על האחדות והשלום, וזהו אתם קרויים אדם וכו'. וז"ש אדם כי יהי בעור בשרו וגו', מחמת שאתם קרויים אדם וראוי לכם השלום, לכן אם ידבר לה"ר ויגרום פירוד ומחלוקות יהי בעור בשרו שאת או ספחת וגו'. והתקנה לזה והובא אל אהרן הכהן וגו', שהם מדת השלום כנודע, ללמוד מדרכיו ויכפר עליו ודו"ק.

ומה שהוא נסגר ז' ימים דוקא, נראה עפ"י המדרש [רבה ר"פ מצורע] שש הנה שנא ה' ושבע תועבות נפשו וכו', ורבנן וכו' ושבע דכתיב זו שביעית שקשה כנגד כולם ואיזה זה משלח מדנים בין אחים וכו'. ולכן נסגר ז' ימים לתקן כל השבעה תועבות. וכן בנעמן שאמר לו אלישע [מלכים ב',